

EDITORIAL

Low cost

La aventura de la aerolínea Vueling, una moderna i vanguardista companyia de low cost, corre el risc cert de precipitació al vací. Està en caïda lliure i las notícies sobre su situació invitan a temer lo peor. Los desmedidos que se suceden, en lugar de generar confianza, aumentan la alarma. La bolsa, implacable, lamina su cotizaci6n y la empuja hacia mínimos; desde que debutó en el parquet ha perdido casi el 80% de su valor. Su corta historia -empezó a volar en julio de 2004- se precipita hacia el despeñadero.

Cuando se colocó el valor entre los inversores, la banca de inversión que dirigió la operaci6n se encargó de destacar las bondades de Vueling y puso el título por las nubes. Meses después, una vez cobradas comisiones y servicios, rebaja su valor objetivo y ahora lo sitúa por los suelos, asegurando que se enfrentará a problemas sustanciales de caja si los clientes comienzan a cancelar los vuelos reservados y dejan de realizar reservas para viajar con la aerolínea. Aparte de la obviedad, es evidente que con amigos así no se precisan enemigos.

No es posible vender duros a cuatro pesetas, y esa realidad pasa factura en forma de pérdidas multimillonarias muy difíciles de encajar y recuperar. El aumento de costes, especialmente del carburante, y unas tarifas en promoci6n permanentemente debido a la presi6n descarada de la competencia, provocan una hemorragia de resultados negativos en las firmas menos eficientes y competitivas. En su día Air Madrid terminó como el rosario de la aurora y ahora son varias las low cost que sobreviven con respiraci6n asistida.

Los negocios son frágiles y exigentes, y cualquier turbulencia fuerte hace crujir los cimientos de actividades y proyectos a los que meses atrás se les atribuían perspectivas halagüeñas. Los mismos que decían eso, ahora les anuncian la extremauci6n.

DIARI DE SABADELL

C. de Sant Quirce, 37-41 - 08201 SABADELL
TELÈFON REDACCIÓ: 937 261 106 * FAX REDACCIÓ: 937 270 865
e-mail: redacci6n@diarisabadel.com
DIPÒSIT LEGAL: B-12890 - 1977

CONTRIBUÏ PER: OFICINA DE JUSTIFICACIÓ DE LA DIFUSIÓ, S.L.

Director: RAMÓN RODRÍGUEZ ZORRILLA

Subdirector: Àngel Díez Torno. Caps de Redacció: Miquel Serraçant Climent, Josep Montané Mata, Manuel Moreno Izquierdo. Cadut: Àngel Junedo, Yolanda Rico, Ramon Filla, Elizabeth Alvarez, Camarac: Rafael Martín, Alfonso Fernández, Isabel Lopez. Extremad: Victor Colomer, Joan Reyes. Economia: Joaquim Martín. Societat: Ferrnando Garcia. Espectacles: Carles Capdell, David Bueras. Diversió: Xavier Rosell. Cultura: Josep Ache. Salut i Ciéncia: Alex Volgado. Difusió: José Fernández. Esports: Ferrn Figueras, Mario Pinye, Mónica Escobé, Jordi Sánchez. Fotografia: Eduard Alina. Secretariats de Redacció: Conal Benardides, Elizabeth Torner, Maria Miqueta, Montserrat Gálvez.

Edici6n per: VALLESANA DE PUBLICACIONS, S.A.
PUBLICITAT I ADMINISTRACIÓ
C. de Sant Quirce, 37 - 08201 SABADELL
TELÈFON: 937 275 545 * FAX PUBLICITAT: 937 255 543
e-mail: publicitat@sabadel.com
Gerent: ROMÀ GARNELL CRUELS

Comptabilitat: Mónica González, M. Carme Tenreiro. Publicitat: Leocádia Ferrnández, Josep Garrncl, Ant6nia Carayaj, Carme Vila, Laura Verheste. Informació: Joan Vila, Ismael J. Dhuany, Jordi Gudiol, Marel Gasulla, Joan Tobes, Estee Barniol, Cristina Sánchez.

PLANTA IMPRESSORA

C. de Tamarit, 19-12 - 08205 SABADELL

Matutí: Lluís Forts, Joan Miquel, Manuel Carrota, Jordi Morat, Elné Montoya, Rubén Acosta. Diaribot: Manuel J. Rosal.

CARA A CARA

Text: VÍCTOR COLOMER

M. Àngels Mestre, curada de fibromiàlgia

«Ja no em fa mal res»

Cansada de patir forts dolors a tot el cos, l'arquitecta barcelonina M. Àngels Mestre Llugany (angelsmestre@yahoo.es), 59, assegura haver derrotat la seva fibromiàlgia gràcies a un canvi d'actitud personal davant la vida.

—De debò ja no li fa mal res?

—Res.

—Res de res de res?

—Home, si algun dia camino tres hores, enlloc de només una, em noto cansada.

—Tant camina?

—Mínim una hora al dia. He deixat el cotxe totalment. I siestic cansada, agafo un taxi o el metro.

—Què més ha canviat a la seva vida?

—L'he canviada tota de dalt a baix. Ja no treballo com arquitecta, no vaig de bòlit tot el dia. Ara escric llibres de filosofia pràctica.

—Vostè ve de família de metges.

—Sí, però quan els parlava dels dolors, el meu pare deia que no en tenia ni idea i el meu germà que la fibromiàlgia no existia.

—Se'n reien?

—Una mica. Quan li deia al meu germà que menjava macrobiòtic, contestava que se'm posarien ulls de xinesa. Però ara ha hagut de callar i menja macrobiòtic ell.

—Molta gent encara nega la malaltia?

—Sí. I metges joves.

—Potser pensen que la causa és psicològica. No és el matelx que diu vostè?

—És que totes les malalties comencen en el nostre vehicle mental. Són els pensaments els que influeixen la nostra vida.

—Per exemple?

—Si pensem una cosa, en sentim una altra i n'exterioritzem una altra, estem debilitant totes tres fonts d'energia.

—Com es canvia la manera de pensar?

—Les persones amb fibromiàlgia sempre volem agradar els altres per fer-nos estimar i sentir-nos protegits. És un error.

—Heu de pensar més en vosaltres mateixos?

—Sí. No podem caure en la «retenci6n de l'acció». Si pensem en fer alguna cosa, l'hem de fer ja!

—Doncs la Manuela de Madre no para de fer coses.

—Coses que agraden els altres, però no a ella. Està contenta amb el que fa?

—Sempre riu.

—Sempre riu de cara a l'exterior. L'altre dia em deia que ha passat un estiu horrible. A casa meva també es pensaven que jo estava molt equilibrada.

—Què diu ella del seu mètode?

—Vol venir als meus tallers però li

AVUI A EL CORTE INGLÉS

L'acte de presentació del llibre *Parlem de Fibromiàlgia. Jo l'he guanyat, tu també pots* (Ed. Càlamo Barcelona), és aquest vespre, a les 19'30, a la sala Àmbit Cultural d'El Corte Inglés de Sabadell.

A part de la seva editora, ha volgut que també l'acompanyés un metge molt especial, el seu germà, Joan F. Mestre, la primera persona «que em va dir que no fes ni cas a aquell calaix de sastre de la fibromiàlgia».

Ara no pot negar, ni com a metge ni com a germà, una millora evident en la salut de M. Àngels Mestre.

coincideix amb el Parlament.

—Posi'm un exemple de «fer les coses ja!».

—Si vaig a fer una truita i el meu marit em diu «quedat al sofà que vull parlar amb tu», doncs ara li dic «ho sento, però jo anava a fer una truita».

—Quin és el procés biològic que transforma un pensament en dolor?

—L'energia del pensament es transforma en una emoció que afecta, primer, el cos eteri format d'energia vital i, després, el cos físic, que adopta una postura corporal que força la musculatura.

—La ciència no creu en «les energies».

—Gràcies a la física quàntica aviat hi creurà.

—Totes les malalties tenen aquest origen?

—Ens han educat tant en el bé i el mal que sempre dubtem. I el dubte genera una violència que, si no l'exterioritzes, se't queda a dins. És un autoagressió.

—Un bon dia va decidir ser actuant en lloc de pacient?

—Sí. Quan veia que cap metge no em curava res, me'n vaig anar a la medicina holística i vaig provar totes les teràpies alternatives.

—Totes, totes...

—Moltes.

—Van funcionar?

—Algunes no, com l'auriculoteràpia, fisioteràpies amb aparells, la magnetoteràpia, una màquina pels esportistes...

—Quines li van anar bé?

—A mi les que em van funcionar són l'homeopatia, l'acupuntura, les flors de Bach, el xiatsu i la reflexologia podal.

—Fins i tot les flors de Bach?

—Les flors de Bach em van anar molt bé, però l'insomni i l'angoua, aquella opressió al coll i al pit. La meditació també va molt bé.

—En practica cada dia?

—Sí, però no asseguda en flor de lotus, sinó ajeguda al llit després d'unes respiracions.

—També va canviar l'alimentació, no?

—Sí, però això ja cap al final. La macrobiòtica em va accelerar tot un procés que anava bé, però era lent. En 15 dies de macrobiòtica em vaig curar el colon irritable que, per cert, als 30 anys ja em deien que seria crònic.

—Ha descobert vostè aquest sistema?

—Me l'ha ensenyat el professor Joaquim Font de l'escola de coneixement Ètica Nous de Barcelona. Em va fer veure que tot em venia des de petita per una submissió exagerada al pare i a l'entorn.

—I vostè no exigeix submissió als seus fills?

—Els dono llibertat fins i tot per a que s'equivoquin.

El clàssic prova-error ■

Web Cara a Cara: www.drac.com/cac/
E-mail: vcolomer@drac.com